

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2025 m. vasario 18 d. Nr. 21RE3-36 (AG3-13/23-2025)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Giedriaus Jakubėno (posėdžio pirmininkas), Danutės Kulikauskienės, Vaidos Jokubauskaitės, Ramintos Ramanauskienės (pranešėja) ir Svetlanos Sinkevičienės, sekretoriaujant Ingridai Mačiulienei, dalyvaujant pareiškėjos UAB „(duomenys neskelbtini)“ atstovei advokatei A. V.,

Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotoliniu būdu išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos UAB „(duomenys neskelbtini)“ skundą atsakovei Vilniaus miesto savivaldybei dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėja UAB „(duomenys neskelbtini)“ (toliau – ir pareiškėja) 2025 m. sausio 6 d. pateikė Lietuvos administracinių ginčų komisijai skundą „Dėl 2024-12-03 Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Miesto aplinkos skyriaus sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini) panaikinimo“, kuriuo prašė panaikinti Vilniaus miesto savivaldybės administracijos (toliau – atsakovė arba administracija) Miesto aplinkos skyriaus 2024 m. gruodžio 3 d. sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl leidimo lauko kavinei“ (toliau – sprendimas) ir įpareigoti atsakovę per vieną mėnesį priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Nurodo, kad 2024 m. spalio 16 d. pareiškėja kreipėsi į atsakovę prašydama trejiems metams išduoti leidimą prekiauti (teikti paslaugas) lauko kavinėje, adresu (duomenys neskelbtini), Vilniuje, šalia jai priklausančios stacionarios maitinimo įstaigos „(duomenys neskelbtini)“ (toliau – prašymas).

Administracijos Miesto aplinkos skyrius 2024 m. gruodžio 3 d. priėmė sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini), kuriuo buvo nuspręsta pareiškėjos prašymo netenkinti ir neišduoti leidimo prekiauti lauko kavinėje. Pareiškėja su skundžiamu sprendimu nesutinka.

Anot pareiškėjos, atsakovė nurodė, kad pareiškėjos prašymo netenkinimo pagrindas yra 2024 m. gruodžio 3 d. Komisijos (turima omenyje – *Lauko kavinių konkursų vykdymo komisija*) protokolas Nr. (duomenys neskelbtini) ir Vilniaus miesto savivaldybės administracijos direktoriaus 2024 m. vasario 21 d. įsakymu Nr. 30-362/24 patvirtinto Leidimų prekiauti (teikti paslaugas) viešose vietose išdavimo ir panaikinimo tvarkos aprašo (toliau – Aprašas) 40.13 punktas.

Nurodo, kad minėtas punktas nustato, jog leidimas prekiauti lauko kavinėje neišduodamas motyvuotu Lauko kavinių konkursų vykdymo komisijos sprendimu ir kitais teisės aktuose ir Apraše numatytais atvejais. Papildomai atsakovė nurodė, kad gauti gyventojų skundai, taip pat gauta policijos registruojamų įvykių registro sugeneruota informacija dėl policijos iškvietimų, kuri patvirtina gyventojų išsakytas problemas dėl lauko kavinės veiklos. Daugiau jokių motyvų ir teisės normų, anot pareiškėjos, skundžiamame sprendime nenurodyta.

Pažymi, kad Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ) 10 straipsnio 5 dalis nustato reikalavimus administraciniam sprendimui. VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5 punkte nustatyta, kad sprendime turi būti nurodyta administracinio sprendimo teisinis ir faktinis

pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės, o 6 punkte – administracinio sprendimo motyvai.

Pareiškėja teigia, kad atsakovės priimtas sprendimas nėra pagrįstas objektyviais duomenimis ir teisės normomis, o viešojo administravimo institucijos pareiga yra pagrįsti asmenų atžvilgiu priimamus sprendimus, t. y. nurodyti konkrečiu atveju pakankamus ir aiškius motyvus, lėmusius sprendimo priėmimą (2012 m. kovo 5 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. I662-5/2012, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo biuletenis Nr. 23, 2012, 21–30 p.).

Skundžiamame sprendime, anot pareiškėjos, nenurodyta, kokio turinio gyventojų skundai gauti, ar vyko skundų tyrimai, kokie tyrimų rezultatai, ar pasitvirtino skunduose nurodyti faktai. Taip pat neaišku, ar pasitvirtinę faktai, jeigu tokie yra, gali daryti įtaką priėmimui sprendimo išduoti leidimą pareiškėjai. Pareiškėja su skundais nesupažindinta, jos paaiškinimų atsakovė neprašė. Skundžiamame sprendime atsakovė glaustai nurodė, kad gauta informacija dėl policijos iškvietimų, tačiau nenurodyta jokia detalesnė informacija, dėl ko buvo iškvietimai, kas kvietė, ar yra kokios teisinės pasekmės dėl iškvietimų, t. y. ar surašyti administracinių nusižengimų protokolai, skirtos baudos, pradėti ikiteisminiai tyrimai ir pan. Taip pat nėra informacijos, ar teisinės pasekmės, jeigu tokios yra, yra pareiškėjos nenaudai. Ne bet koks policijos kvietimas gali turėti pagrindą atsisakyti išduoti leidimą prekiauti lauko kavinėje, o tik toks, kur aiškiai ir nevienareikšmiškai užfiksuotas pareiškėjo padarytas teisės pažeidimas.

Pažymi, kad pareiškėjai visiškai neaiškus jos prašymo netenkinimo pagrindas. Dėl šių priežasčių pareiškėja turi labai ribotą galimybę skusti atsakovės sprendimą, kadangi praktiškai nežino, nuo ko reikia gintis, kokius faktus ar aplinkybes įrodinėti ar neigti.

Nurodo, kad Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktikoje, taikant VAI normas, nustatyta, kad VAI 8 straipsnio (dabartinės aktualios redakcijos 10 straipsnis) 1 dalies reikalavimai administracinio akto turiniui, kad jame būtų nurodomi administracinio akto priėmimo motyvai, turi tiek materialinį, tiek ir procesinį aspektą, t. y. šie reikalavimai susiję su asmens teise į teisminę gynybą. Šiuo aspektu atkreiptinas dėmesys, jog proceso požiūriu nemotyvuotas administracinis aktas, kuris daro neigiamą poveikį subjekto teisėms ar interesams, negali būti pripažintas teisėtu, nes riboja subjekto teises skusti tokį aktą ir apsunkina tokio akto teisminę kontrolę. Tai prieštarauja Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnyje įtvirtintai asmens teisei į teisminę gynybą, įskaitant tinkamą teismo procesą bei teisingą bylos išnagrinėjimą. VAI 8 straipsnio (dabartinės aktualios redakcijos 10 straipsnis) 1 dalies reikalavimų nepaisymas ir konkrečių teisės normų nesusiejimas su objektyviais duomenimis (faktais) pripažintinas esminiu trūkumu, kai toks pažeidimas ne tik paneigia asmens teisę žinoti teisei priešingos veikos ribas, riboja teises į teisminę gynybą, bet ir ginčui persikėlus į teismą atima galimybę pastarajam suprasti bei apsibrėžti bylos nagrinėjimo apimtį, o kartu visapusiškai bei objektyviai išnagrinėti ginčą (pavyzdžiui, 2014 m. rugsėjo 23 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A858-47/2014) apsunkina teismo funkcijos patikrinti skundžiamo sprendimo pagrįstumą įgyvendinimą (pavyzdžiui, 2013 m. balandžio 22 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A602-658/2013; 2015 m. sausio 8 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1-502/2015). Situacija, kai viešojo administravimo sistemos subjektas užkerta kelią visuomeninių santykių vystymuisi be tikslaus priimto sprendimo teisinio pagrindimo, viešojo administravimo plotmėje pripažintina ydinga, ribojanti asmens teisę tinkamai apsiginti (2012 m. birželio 25 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A556-1750/2012).

Pasak pareiškėjos, visiškas motyvų nebuvimas pats savaime yra pagrindas panaikinti administracinį aktą, neanalizuojant kitų su tuo susijusių aplinkybių (pavyzdžiui, motyvų, kuriais viešojo administravimo subjektas grindžia administracinį aktą, kai kyla ginčas teisme) (šiais aspektais žr. 2007 m. lapkričio 5 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A5-990/2007; 2014 m. rugsėjo 23 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A858-47/2014; 2015 m. kovo 26 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A-1069-502/2015).

Nurodo, kad Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 91 straipsnis nustato skundžiamų teisės aktų panaikinimo pagrindus. Vienas iš pagrindų nurodomas 91 straipsnio 1 dalies 3 punkte, kur nustatyta, kad teisės aktas gali būti pripažintas neteisėtu dėl to, kad jį priimant

buvo pažeistos pagrindinės procedūros, ypač taisyklės, turėjusios užtikrinti objektyvų visų aplinkybių įvertinimą ir sprendimo pagrįstumą.

Pareiškėjos manymu, atsakovės sprendimui esant nemotyvuotam, egzistuoja besąlyginiai skundžiamo individualaus administracinio akto naikavimo pagrindai.

Atsakovė atsiliepimu su pareiškėjos skundu nesutinka ir prašo atmesti jį kaip nepagrįstą.

Atsiliepime atsakovė teigia, kad skunde išdėstyta tik pareiškėjos subjektyvi nuomonė, o nauji įrodymai nepateikti.

Nurodo, kad 2024 m. spalio 16 d. pareiškėja kreipėsi į administraciją prašydama išduoti leidimą trejiems metams prekiauti (teikti paslaugas) (toliau – Leidimas) lauko kavinėje, adresu (duomenys neskelbtini), Vilniuje, šalia jai priklausančios stacionarios maitinimo įstaigos „(duomenys neskelbtini)“.

2024 m. gruodžio 3 d. administracija priėmė sprendimą, kuriuo buvo nuspręsta pareiškėjos prašymo netenkinti ir neišduoti leidimo prekiauti lauko kavinėje.

Nurodo, kad Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo (toliau – VSI) 6 straipsnis reglamentuoja savivaldybių savarankiškas funkcijas, o šio straipsnio 39 punkte numatyta, kad savivaldybėms suteikta funkcija išduoti leidimus (licencijas) įstatymų nustatytais atvejais ir tvarka.

Vilniaus miesto savivaldybės administracijos direktoriaus 2024 m. vasario 21 d. įsakymu Nr. 30-362/24 buvo patvirtintas aprašas, reglamentuojantis leidimų prekiauti (teikti paslaugas) viešosiose vietose išdavimo tvarką.

Vadovaujantis 2023 m. birželio 11 d. Vilniaus miesto savivaldybės mero potvarkiu Nr. 955-242/23 „Dėl lauko kavinių konkursų vykdymo komisijos sudarymo ir lauko kavinių konkursų vykdymo komisijos darbo reglamento tvirtinimo“, sudaryta Lauko kavinių konkursų vykdymo komisija (toliau – Konkursų komisija) ir patvirtintas Lauko kavinių konkursų vykdymo komisijos darbo reglamentas (toliau – Reglamentas). Reglamento 8.12 punktas skelbia, kad Konkursų komisija nagrinėja lauko kavinių teritorijų schemų rengimo, keitimo, koregavimo ir panaikinimo klausimus, priima motyvuotus sprendimus.

Nurodo, kad pareiškėjos prašymas buvo apsvarstytas Konkursų komisijos posėdyje. Nustatyta, kad gautas UAB „(duomenys neskelbtini)“ prašymas (duomenys neskelbtini) ir tuo pačiu skundai (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini) iš gyventojų dėl lauko kavinės įrengimo adresu (duomenys neskelbtini). Skunduose, anot atsakovės, buvo rašoma, jog bare kyla muštynės, prekiaujama alkoholiu nepilnamečiams, lankytojai miega ant pievelės, gyventojai nuolat girdi triukšmą, skunduose prašyta neišduoti leidimo prekiauti lauko kavinėje, prie skundų pridėti surinkti 34 gyventojų parašai.

Pažymi, kad papildomai nustatyta, jog UAB „(duomenys neskelbtini)“ priklausanti kavinė (baras) įrengta daugiabučio gyvenamojo namo pirmame aukšte. UAB „(duomenys neskelbtini)“ yra įsirengusi lauko terasą, kurios veiklai leidimas neišduotas. Administracijos Viešosios tvarkos grupė dėl įmonės neteisėtai įrengtos lauko terasos kreipėsi į Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos (toliau – Inspekcija) prie Aplinkos ministerijos Vidurio Lietuvos statybos ir valstybinės priežiūros departamentą. Inspekcija raštu (A50-42390/24) informavo, kad pranešimo nagrinėjimą nutraukė, motyvuodama tuo, kad terasa prie daugiabučio namo (duomenys neskelbtini), jame veikiančio baro patalpų pastatyta daugiau kaip prieš 10 metų ir kad Inspekcija nenagrinėja skundų ar jų nagrinėjimą nutraukia dėl statybos teisėtumo, jei paaiškėja, kad statybos darbai atlikti daugiau kaip prieš 2 metus iki skundo pateikimo. Namų gyventojai informavo, kad Inspekcijos raštą dėl kavinės (baro) terasos teisėtumo skųs nustatyta tvarka. Konkursų komisijos posėdyje buvo siūloma nepritari prašymui įsirengti lauko kavinę (duomenys neskelbtini), dėl to, kad yra gyventojų skundai dėl kavinės veiklos, yra gauta policijos registruojamų įvykių registro sugeneruota informacija dėl policijos iškvietimų.

Konkursų komisijos posėdyje buvo nutarta bendru sutarimu nepritari UAB „(duomenys neskelbtini)“ prašymui dėl lauko kavinės įrengimo adresu (duomenys neskelbtini).

Pažymi, kad aprašo 40.13 papunktis numato, jog leidimas neišduodamas motyvuotu lauko kavinių konkursų vykdymo komisijos sprendimu ir kitais teisės aktuose ir apraše numatytais atvejais.

2024 m. gruodžio 3 d. sprendimu pareiškėja buvo informuota, kad leidimas prekiauti (teikti paslaugas) lauko kavinėje ties (duomenys neskelbtini) yra neišduodamas, nes gauti gyventojų skundai, taip pat gauta policijos registruojamų įvykių registro sugeneruota informacija dėl policijos iškvietimų, kuri patvirtina gyventojų išsakytas problemas dėl lauko kavinės veiklos.

Pažymi, kad 2024 m. spalio 4 d. ir 2024 m. lapkričio 12 d. administracija gavo gyventojų skundus (Reg. Nr. (duomenys neskelbtini) ir Nr. (duomenys neskelbtini)), kuriais prašoma imtis veiksmų dėl baro adresu (duomenys neskelbtini). Skunduose gyventojai nurodė, kad Vilniaus miesto (duomenys neskelbtini) namo (daugiabučio) nuliniame aukšte veikia alaus baras (pavadinimu „(duomenys neskelbtini)“), kuriame nuo ryto girtauti renkasi asocialūs asmenys. Baras lauke prie įėjimo yra įsirengęs terasą, ant kurios sustatyti stalai ir kėdės, todėl virš baro butus turintys gyventojai nuolat girdi triukšmą.

Administracija taip pat gavo suvestinę informaciją iš policijos dėl baro veiklos nuo 2023 m. balandžio 4 d. iki 2024 m. spalio 24 d. Informacija pateikta 2024 m. spalio 29 d. raštu Nr. A50-42371/24. Rašte nurodyta, kad 2024 m. rugsėjo 9 d. apie 22.03 val. gautas pranešimas dėl triukšmo prie baro Vilniuje, (duomenys neskelbtini), 2024 m. liepos 13 d. apie 23.34 val. gautas pranešimas dėl triukšmo bare Vilniuje, (duomenys neskelbtini). Patikrinimas baigtas nuotoliniu būdu. 2024 m. gegužės 16 d. apie 21.50 val. gautas pranešimas dėl triukšmaujančių asmenų baro terasoje Vilniuje, (duomenys neskelbtini), 2023 m. lapkričio 26 d. apie 09.15 val. gautas pranešimas, kad prie alaus baro Vilniuje, (duomenys neskelbtini), guli vyras patyręs galvos traumą. 10.07 val. atvykusiems pareigūnams liudytojas paaiškino, kad matė, kaip sužeistas asmuo išėjo iš baro bei nugriuvo ant grindinio, galimai jam prasidėjo traukuliai. Buvo iškviesta greitoji medicinos pagalba (toliau – GMP). Duomenų apie nusikalstamos veikos ar administracinio nusižengimo įvykdymą nėra. Įvykio aplinkybių patikslinimui medžiaga perduota Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato (toliau – Vilniaus AVPK) Vilniaus miesto penktajam policijos komisariatui (toliau – Vilniaus m. 5 PK). 2023 m. rugsėjo 4 d. apie 14.53 val. gautas pranešimas, kad bare Vilniuje, (duomenys neskelbtini), konfliktuoja neblaivūs asmenys. Apie 15.31 val. atvykusius pareigūnus pasitiko neblaivi moteris, kuri galimai konfliktavo su savo vyru. Asmenys buvo įspėti dėl viešosios rimties trikdymo, buvo palaikyta viešoji tvarka, konfliktas nurimo, baro lankytojai išsiskirstė. 2023 m. rugsėjo 4 d. apie 11.54 val. gautas pranešimas apie triukšmaujančią asmenį bare Vilniuje, (duomenys neskelbtini), kuris apipylė darbuotojus alumi. Apie 14.27 val. atvyko pareigūnai, kurie nustatė konfliktuojančio asmens tapatybę bei už nedidelį viešosios tvarkos pažeidimą (Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso (toliau – ANK) 481 str. 2 d.) surašė administracinio nusižengimo protokolą. 2023 m. rugpjūčio 26 d. apie 21.07 val. gautas pranešimas apie į barą grįžusius konfliktuojančius asmenis. Pranešėja teigė, kad gali kilti muštynės. Pareigūnams 21.41 val. atvykus adresu Vilniuje, (duomenys neskelbtini), nustatyta, kad anksčiau minėti asmenys yra pasišalinę, pretenzijų niekas neturi. 2023 m. rugpjūčio 26 d. apie 20.41 val. pranešta, kad bare Vilniuje, (duomenys neskelbtini), mušasi 5 asmenys. Apie 20.56 val. pareigūnai atvyko į įvykio vietą, nustatė neblaivaus asmens tapatybę, ant kurio veido matėsi paraudimas. Asmuo pretenzijų niekam neturėjo. Daugiau nukentėjusių nebuvo, GMP nekviesta. Patikrinimas baigtas. 2023 m. rugpjūčio 24 d. apie 15.34 val. gautas pranešimas, kad agresyvi baro Vilniuje, (duomenys neskelbtini), lankytoja užpuolė kitą moterį, aplaistė vandeniu, įžeidinėjo necenzūriniais žodžiais. Pranešėja nurodė, kad kreipsis į komisariatą. Medžiaga, įvykio aplinkybių patikslinimui, perduota Vilniaus AVPK Vilniaus miesto 5 PK. 2023 m. rugpjūčio 5 d. apie 16.39 val. gautas pranešimas, kad bare Vilniuje, (duomenys neskelbtini), pranešėją puola nepažįstamas vyras. Tačiau vėliau pažymėta, kad iškvietimas atšauktas. Patikrinimas baigtas. 2023 m. rugpjūčio 10 d. apie 18.07 val. gautas pranešimas apie dvi neblaivias, konfliktuojančias moteris bare Vilniuje, (duomenys neskelbtini). Atvykę pareigūnai nuramino konfliktuojančias moteris, pareiškimų negauta, GMP atsisakyta. 2023 m. liepos 16 d. apie 11.27 val. gautas pranešimas, kad asmuo 2023 m. liepos 15 d. apie 23.00 val. buvo sumuštas prie baro Vilniuje, (duomenys neskelbtini). Dėl šio įvykio pradėtas ir atliekamas ikiteisminis tyrimas. 2023 m. liepos 3 d. apie 19.26 val. pranešta, kad kavinės darbuotoja negali išprašyti iš baro, esančio Vilniuje, (duomenys neskelbtini) neblaivią, konfliktuojančią moterį. Atvykę pareigūnai išvežė moterį į Vilniaus miesto nakvynės namus. 2023 m. liepos 2 d. apie 14.09 val. pranešta apie sumuštą vyrą bare

Vilniuje, (duomenys neskelbtini). Atvykusi policija nustatė vyro, kuriam kažkas trenkė į veidą, tapatybę. Iškviesta GMP, asmuo išvežtas į (duomenys neskelbtini) klinikas. Baro lankytojai nurodė, kad abudu vyriškai buvo neblaivūs. Pareiškėjas skundo nepateikė, todėl tyrimas nepradėtas. 2023 m. birželio 24 d. apie 20.16 val. gautas iškvietimas dėl muštynių baro Vilniuje, (duomenys neskelbtini), prieigose. Policijos ekipažui 20.41 val. atvykus į įvykio vietą besimušančių asmenų jau nebuvo. 2023 m. balandžio 19 d. apie 10.47 val. pranešta, kad iš piliečio, kavinėje Vilniuje, (duomenys neskelbtini), buvo pavogta 600 Eur. Dėl vagystės atliekamas ikiteisminis tyrimas pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 178 str. 1 d. 2023 m. balandžio 18 d. apie 22.25 val. gautas pranešimas, kad agresyviai nusiteikęs vyras triukšmauja, konfliktuoja bei daužo indus bare Vilniuje, (duomenys neskelbtini). Medžiaga perduota Vilniaus m. 5 PK įvykio aplinkybių patikslinimui. Policija nurodė, kad atsižvelgiant į nemažą pranešimų skaičių dėl galimo triukšmo, muštynių tarp lankytojų, viešo girtavimo ir netinkamo elgesio bei kitų viešosios tvarkos pažeidimų atvejų siūlo įpareigoti įmonės vadovus taikyti prevencines priemones, pvz. samdyti profesionalius apsaugos darbuotojus, kurie gali stebėti lankytojus ir greitai reaguoti į konfliktines situacijas (sustiprinta apsauga), muzikos garsumo reguliavimas, t. y. apriboti garso lygį, kad nebūtų trikdoma šalia gyvenančių žmonių ramybė, saugumo priemonių įdiegimas, t. y. patalpų monitoringas gali padėti kontroliuoti situaciją ir išspręsti konfliktus.

Atsakovė nurodo, kad laikotarpiu nuo 2023 m. balandžio 18 d. iki 2024 m. rugsėjo 19 d. į barą (duomenys neskelbtini) policija vyko net 17 kartų. Per iškvietimus surašytas administracinio nusižengimo protokolas, pradėti 2 ikiteisminiai tyrimai. Administracija vertindama Pareiškėjos prašymą įvertino tiek policijos fiksuotus įvykius, tiek gyventojų skundus dėl kavinėje vykdomos veiklos.

Pažymi, kad veikla turi būti vykdoma taip, kad būtų užtikrinta gyventojų ir visuomenės rimtis ar tvarka. Todėl nagrinėjamu atveju, įvertinus policijos pateiktą informaciją bei gyventojų skundus, laikytina, kad pareiškėja neužtikrina tvarkos bei rimties vykdant veiklą.

Pareiškėjos argumentą, kad jai visiškai neaiškus jos prašymo netenkinimo pagrindas ir kad dėl to ji turi labai ribotą galimybę skusti atsakovės sprendimą, kadangi praktiškai nežino, nuo ko reikia gintis, kokius faktus ar aplinkybes įrodinėti ar neigti, atsakovė vertina kritiškai. Pažymi, kad nustatyta, jog gyventojai kreipėsi į administraciją su skundais, kuriuose reiškia nepasitenkinimą tuo, kad daugiabučio gyvenamojo namo 1 aukšte vykdoma baro veikla, į barą renkasi asocialūs asmenys, vyksta muštynės. Atsakovė nurodo nesuprantanti, ką turi neigti Pareiškėja, jeigu skunduose yra dėstoma gyventojų pozicija dėl baro vykdomos veiklos. Taip pat nesupranta, ką turi neigti Pareiškėja dėl policijos surinktos medžiagos. Lietuvos Respublikos policijos veiklos įstatymo 4 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad policijos veikla grindžiama profesinės etikos, pagarbos žmogaus teisėms, humanizmo, visuomenės moralės, teisėtumo, politinio neutralumo, veiklos viešumo ir konfidencialumo derinimo, tarnybinio pavaldumo, subsidiarumo, taip pat prievartos naudojimo tik būtiniais atvejais ir jos panaudojimo proporcingumo principais. Vadinasi, policijos pareiga tinkamai fiksuoti iškvietimus bei tinkamai fiksuoti jų eigą bei rezultatus. Laikytina, kad policija pateikė tikrovę atitinkančius duomenis, kuriuos fiksuoja registruojamų įvykių registre. Todėl atsakovė vėl nesupranta, ką turėjo paneigti pareiškėja, jeigu policijos gauta informacija yra pateikta iš oficialaus registruojamų įvykių registro. Tuo labiau, kad Pareiškėja, anot atsakovės, pačių policijos iškvietimų fakto neneigia. Visi registruoti įvykiai yra susiję su baru (duomenys neskelbtini) ir jo veikla, todėl pareiškėja, manydama, kad įvykiai užfiksuoti nepagrįstai, galėjo kreiptis į policiją dėl iškvietimų išrašo gavimo ir galėjo paneigti iškvietimų faktą, tačiau to nepadarė, kas, anot atsakovės, rodo, jog pareiškėja niekaip nepaneigia fakto, kad policija vyko į iškvietimus adresu (duomenys neskelbtini).

Atsakovė laiko, kad administracija, įvertinusi surinktą informaciją, pagrįstai nusprendė pareiškėjai neišduoti leidimo. Pareiškėja tik abstrakčiai nurodo, kad administracijos sprendimas yra neteisėtas, tačiau sprendimo neteisėtumo nepagrindžia objektyviais faktais. Atsižvelgiant į tai, anot atsakovės, nėra nei teisinio, nei faktinio pagrindo sutikti su pareiškėjos skundu.

Skundas tenkintinas.

Ginčas šioje administracinėje byloje kilo dėl Vilniaus miesto savivaldybės administracijos (minėta, toliau – atsakovė arba administracija) Miesto aplinkos skyriaus 2024 m. gruodžio 3 d. sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl leidimo lauko kavinei“ (minėta, toliau – sprendimas), kuriuo atsakovė nusprendė neišduoti pareiškėjai leidimo prekiauti lauko kavinėje, teisėtumo.

Bylos rašytiniais duomenimis nustatyta, kad pareiškėja 2024 m. spalio 16 d. kreipėsi į administraciją prašydama išduoti leidimą trejiems metams prekiauti (teikti paslaugas) (minėta, toliau – Leidimas) lauko kavinėje, adresu (duomenys neskelbtini), Vilniuje, šalia jai priklausančios stacionarios maitinimo įstaigos „(duomenys neskelbtini)“ (minėta, toliau – prašymas).

2024 m. gruodžio 3 d. administracija priėmė šioje byloje skundžiamą sprendimą, kuriuo buvo nuspręsta pareiškėjos prašymo netenkinti ir Leidimo neišduoti.

Pareiškėja, nesutikdama su skundžiamu sprendimu, skundu kreipėsi į Komisiją, savo nesutikimą su sprendimu iš esmės argumentuodama tuo, kad sprendimas yra nemotyvuotas – nėra pagrįstas objektyviais duomenimis ir teisės normomis, sprendime nedetalizuoti nei gauti gyventojų skundai, nei informacija dėl policijos iškvietimų, dėl ko, anot pareiškėjos, jai visiškai neiškus jos prašymo netenkinimo pagrindas.

Ginčo teisiniais santykiams aktualios Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (minėta, toliau – VAI), Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo (minėta, toliau – VSI), Vilniaus miesto savivaldybės administracijos direktoriaus 2024 m. vasario 21 d. įsakymu Nr. 30-362/24 patvirtinto Leidimų prekiauti (teikti paslaugas) viešosiose vietose išdavimo ir panaikinimo tvarkos aprašo (minėta, toliau – Aprašas), Vilniaus miesto savivaldybės mero 2023 m. birželio 11 d. potvarkiu Nr. 955-242/23 „Dėl lauko kavinių konkursų vykdymo komisijos sudarymo ir lauko kavinių konkursų vykdymo komisijos darbo reglamento tvirtinimo“ patvirtinto Lauko kavinių konkursų vykdymo komisijos Darbo reglamento (minėta, toliau – Reglamentas), Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 patvirtintų Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių (toliau – Taisyklės) nuostatos.

Pažymėtina, kad Atsakovė pagal savo vykdomų funkcijų pobūdį yra viešojo administravimo subjektas, todėl jos veiklai taikytinos VAI normos, kurios, be kita ko, garantuoja teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą (VAI 1 straipsnis). Pagal VAI 11 straipsnio 1 dalį, asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles.

Taisyklių 35 punkte nustatyta, jog prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms nustatytą kompetenciją. Šių taisyklių 45 punkte įtvirtinta, kad į prašymą institucija atsako atsižvelgdama į jo turinį, t. y. į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš VAI 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.1 papunktis); <...>.

Taigi, nagrinėjant ginčą dėl Administracijos sprendimo teisėtumo, Komisija vertina, ar skundžiamas sprendimas atitinka jo, kaip individualaus administracinio akto, turiniui keliamus VAI 10 straipsnyje nustatytus imperatyvius reikalavimus, ar jis priimtas tinkamo, pagal suteiktą kompetenciją veikiančio viešojo administravimo subjekto, ar jį priimant laikytasi aktualių teisės aktų reikalavimų, procedūrinių taisyklių, ar sprendimas priimtas tinkamai įvertinus ir atsižvelgus į visas jo priėmimui įtaką turinčias aplinkybes, ar savo turiniu sprendimas neprieštarauja aukštesnės galios teisės aktams,

VAI 3 straipsnio 4 dalyje įtvirtintas įstatymo viršenybės principas reikalauja, kad administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais. Vadovaujantis VAI 3 straipsnio 5 dalyje įtvirtintu išsamumo principu, viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nuroydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį.

Individualaus administracinio akto bendrieji reikalavimai įtvirtinti VAI 10 straipsnio 5 dalyje, kurioje nustatyta, kad administraciniame sprendime turi būti nurodyta administracinį sprendimą priėmusio viešojo administravimo subjekto pavadinimas, administracinio sprendimo data,

administraciniam sprendimui suteiktas registracijos numeris, atliekamas tvarkomasis veiksmas arba asmenims nustatytos teisės ir (ar) pareigos, administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės, administracinio sprendimo motyvai, administracinio sprendimo apskundimo tvarka, nurodant konkrečią skundą nagrinėjančią instituciją ar įstaigą, skundo padavimo terminą ir teisės aktą, reglamentuojantį apskundimo tvarką, administracinį sprendimą priėmusio asmens vardas, pavardė ir pareigos.

LVAT praktikoje ne kartą konstatuota, kad VAĮ 8 (šiuo metu galiojančios aktualios redakcijos atitikmuo – 10 straipsnis) straipsnyje reglamentuotos imperatyvaus pobūdžio normos, suponuojančios normos adresatui – viešojo administravimo subjektui – privalomą elgesio modelį priimant individualius administracinius aktus (LVAT 2012 m. balandžio 2 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A662-1230/2012, 2015 m. kovo 31 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1536-662/2015). Aiškindamas VAĮ 8 (šiuo metu galiojančios aktualios redakcijos atitikmuo – 10 straipsnis) nuostatas, LVAT yra pažymėjęs, kad individualiame administraciniame akte motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Akte turėtų būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi, priimdamas administracinį aktą (LVAT 2018 m. balandžio 13 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1470-756/2018, 2019 m. kovo 28 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-432-502/2019, 2021 m. rugsėjo 15 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-2099-602/2021). Viešojo administravimo sistemai priklausančių kompetentingų institucijų sprendimai turi būti aiškūs, tikslūs, nedviprasmiški, leidžiantys suinteresuotam subjektui suvokti, kokios priežastys lėmė vienokį ar kitokį valdžios institucijos sprendimą. Sprendimo priėmimo faktinis pagrindas ir individuali argumentacija turi būti žinomi ne tik viešojo administravimo subjektui, priimančiam sprendimą, bet ir asmeniui, kurio atžvilgiu jis priimamas. Visiškai nesilaikant minėtų nuostatų ar laikantis tik iš dalies, paprastai kyla pagrįsta abejonė dėl tokio administracinio akto teisėtumo bei pagrįstumo, įgalinanti teisumą, nagrinėjančią tokią bylą, skundžiamą viešojo administravimo subjekto individualų administracinį aktą panaikinti (LVAT 2012 m. kovo 22 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A502-212/2012). Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (LVAT 2022 m. rugpjūčio 31 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-367-502/2022 ir kt.). Viešojo administravimo subjektas, priėmęs negatyvias pasekmes sukeltą sprendimą, turi pareigą jį pagrįsti tiek teisiniais, tiek faktiniais argumentais, t. y. nurodyti priežastis, lėmusias neigiamo sprendimo priėmimą (LVAT 2013 m. balandžio 22 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A602-658/2013). Kaip ne kartą akcentavo LVAT, esminė individualaus administracinio akto pagrįstumo sąlyga – turi būti nustatytos ne pavienės faktinės aplinkybės, o juridinių faktų visetas, būtinas ir pakankamas teisės normai taikyti (LVAT 2015 m. vasario 18 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A398-442/2015, 2012 m. liepos 20 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A520-2294/2012, 2012 m. rugpjūčio 3 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A444-2366/2012).

VSĮ 6 straipsnyje reglamentuotos savivaldybių savarankiškos funkcijos, o šio straipsnio 39 punkte numatyta, kad savivaldybėms suteikta funkcija išduoti leidimus (licencijas) įstatymų nustatytais atvejais ir tvarka.

Aprašo 5 punkte nustatyta, kad prašymai išduoti Leidimą prekiauti lauko kavinėje perduodami Licencijavimo ir leidimų skyriui, kai asmuo turi galiojančią lauko kavinės projektą <...>, arba Miesto aplinkos skyriaus Miesto estetikos poskyriui (toliau – Miesto estetikos poskyris), kai asmuo įrengia lauko kavinę pirmą kartą prie asmens naudojamų patalpų ar atrankos būdu (kai asmuo neturi lauko kavinės teritorijos schemos) <...>.

Pagal Aprašo 40.13 papunktį, leidimas neišduodamas motyvuotu Lauko kavinių konkursų vykdymo komisijos sprendimu ir kitais teisės aktuose ir Apraše numatytais atvejais.

Konkursų komisijos Reglamento 8.12 papunktyje nustatyta, kad Konkursų komisija nagrinėja lauko kavinių teritorijų schemų rengimo, keitimo, koregavimo ir panaikinimo klausimus, priima motyvuotus sprendimus.

Iš į bylą pateiktos pareiškėjos užpildyto prašymo formos matyti, kad pareiškėja nurodė, jog „noriu įrengti naują lauko kavinę pirmą kartą prie asmens naudojamų patalpų (kai nėra parengtos lauko kavinės teritorijos schemos) arba kai pageidauju pakeisti turimos lauko kavinės plotą ir reikia koreguoti lauko kavinės teritorijos schema“.

Iš į bylą pateikto Konkursų komisijos 2024 m. gruodžio 3 d. posėdžio protokolo Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – Protokolas) matyti, kad jame aptarta ir užfiksuota, jog buvo gautas UAB „(duomenys neskelbtini)“ prašymas (duomenys neskelbtini) ir tuo pačiu skundas (duomenys neskelbtini) iš gyventojų dėl lauko kavinės įrengimo adresu (duomenys neskelbtini). Skunde rašoma jog bare kyla muštynės, prekiaujama alkoholiu nepilnamečiams, lankytojai miega ant pievelės, gyventojai nuolat girdi triukšmą. Prašoma neišduoti leidimo prekiauti lauko kavinėje. Surinkti 34 gyventojų parašai. Toliau Protokole užfiksuota, kad klausimas dėl prekybos alkoholiniais gėrimais laiko ribojimo UAB „(duomenys neskelbtini)“ priklausančioje kavinėje (bare) (duomenys neskelbtini), buvo svarstytas Vilniaus miesto savivaldybės administracijos (toliau – VMSA) Mažmeninės prekybos alkoholiniais gėrimais ribojimo komisijoje (toliau – Alkoholio komisija) (protokolas Nr. (duomenys neskelbtini)), kuriame nuspręsta rengti Savivaldybės tarybos sprendimo projektą dėl mažmeninės prekybos alkoholiniais gėrimais laiko apribojimo UAB „(duomenys neskelbtini)“ priklausančioje kavinėje (bare) (duomenys neskelbtini), Vilniuje, uždraudžiant prekiauti alkoholiniais gėrimais nuo 19 val. iki 10 val. J. M. informavo, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ priklausanti kavinė (baras) įrengta daugiabučio gyvenamojo namo I-ame aukšte. Įmonė yra įsirengusi lauko terasą, kurios veiklai leidimas neišduotas. VMSA Viešosios tvarkos grupė dėl įmonės neteisėtai įrengtos lauko terasos kreipėsi į Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos (toliau – Inspekcija) prie Aplinkos ministerijos Vidurio Lietuvos statybos ir valstybinės priežiūros departamentą. Inspekcija raštu Nr. (A50-42390/24) informavo, kad pranešimo nagrinėjimą nutraukė, motyvuodama, kad terasa prie daugiabučio namo (duomenys neskelbtini), jame veikiančio baro patalpų pastatyta daugiau kaip prieš 10 m. ir ji nenagrinėja skundų ar jų nagrinėjimą nutraukia dėl statybos teisėtumo – jei paaiškėja, kad statybos darbai atlikti daugiau kaip prieš 2 metus iki skundo pateikimo. Namų gyventojai informavo, kad Inspekcijos raštą dėl kavinės (baro) terasos teisėtumo skųs nustatyta tvarka. Siūloma nepritarti įmonės prašymui įsirengti lauko kavinę (duomenys neskelbtini), dėl to, kad yra gyventojų skundai dėl kavinės veiklos, yra gauta policijos registruojamų įvykių registro sugeneruota informacija dėl policijos iškvietimų.

Skundžiamame sprendime atsakovė nurodė, kad informuoja, jog pareiškėjos prašymas dėl Leidimo buvo svarstytas Konkursų komisijoje, nes buvo gauti skundai iš tame pačiame daugiabutyje gyvenančių asmenų, ir nurodė, kad, vadovaujantis Konkursų komisijos Protokolu ir Aprašo 40.13 papunkčiu, Leidimas neišduodamas, nes gauti gyventojų skundai, taip pat gauta policijos registruojamų įvykių registro sugeneruota informacija dėl policijos iškvietimų, kuri patvirtina gyventojų išsakytas problemas dėl lauko kavinės veiklos.

Komisija, paminėto teisinio reguliavimo ir LVAT praktikos kontekste įvertinusi Administracijos skundžiamu sprendimu informintą atsakymą Pareiškėjos prašymo pagrindu išduoti Leidimą, konstatuoja, kad nors sprendimas priimtas pagal kompetenciją veikusio subjekto – Administracijos Miesto aplinkos skyriaus vedėjo ir tinkamai pasirašytas – nustatyta tvarka patvirtintas (autorizuotas) valstybės informacinėje sistemoje, tačiau jis savo turiniu neatitinka nei VAĮ įtvirtintų atsakymams į pareiškėjų prašymus, nei individualiam administraciniam aktui keliamų reikalavimų.

Atsakovė, kaip matyti iš sprendimo, atsisakymą tenkinti pareiškėjos prašymą argumentavo apsiribodama lakoniška nuoroda į Konkursų komisijos 2024 m. gruodžio 3 d. protokolą Nr. (duomenys neskelbtini) ir Aprašo 40.13 papunktį bei glaustai ir abstrakčiai nurodydama dvi aplinkybes, kaip pagrindą Leidimo neišdavimui, – gyventojų skundų ir policijos registruojamų įvykių registro sugeneruotos informacijos dėl policijos iškvietimų pareiškėjos vykdomos veiklos adresu gavimą. Toks formalus sprendimo argumentavimas, aiškiai, išsamiai neišdėstant pareiškėjos prašymo nagrinėjimui įtakos turinčių aplinkybių, nesusiejimas konkrečių nustatytų faktinių aplinkybių su aktualiomis teisės normomis, nenurodymas sprendime teisinio reguliavimo nuostatų, kurių pagrindų

priimtas viešojo administravimo subjekto tvarkomasis veiksmas, negali būti laikomi tinkama vada laikyti sprendimą teisėtu ir pagrįstu.

LVAT savo praktikoje ne kartą pažymėjo, kad formaliai ir biurokратиškai vykdomos viešojo administravimo funkcijos nesiderina su gero administravimo principu (pvz. LVAT 2015 m. birželio 25 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-2150-492/2015).

Nepaisant to, kad VAI gero administravimo principas tiesiogiai nėra įtvirtintas, jis LVAT praktikoje išvedamas iš Lietuvos Respublikos Konstitucijos 5 straipsnio 3 dalyje įtvirtintos nuostatos, kad valdžios įstaigos tarnauja žmonėms, reikalavimų (2015 m. liepos 9 d. išplėstinės teisėjų kolegijos nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1245-662/2015). Administracinių teismų praktika rodo, jog gero administravimo principas yra platus, savyje talpinantis ne vieną įvairaus pobūdžio (materialinio, procedūrinio) imperatyvą (elementą): 1) pareigą motyvuoti; 2) pareigą išaiškinti administracinio akto apskundimo tvarką; 3) pareigą informuoti apie viešojo intereso pažeidimą; 4) nešališkumo pareigą; 5) pareigą imtis aktyvių veiksmų, padėti, elgtis rūpestingai ir atidžiai.

Pasak LVAT, gero administravimo (atsakingo valdymo) principas apima ir asmens teisę į pagrįstą (faktais ir teisės normomis) bei motyvuotą administracinį sprendimą. Viešojo administravimo subjekto aktas, stokojantis informacijos, prasilenkia su gero viešojo administravimo principu (LVAT 2012 m. birželio 25 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A556-1750/2012). Individualus administracinis aktas, kuriame pakankamai išsamiai nėra nurodomos aplinkybės ir teisės normos, kuriomis yra grindžiamas teisės aktas, <...>, neatitinka ir gero viešojo administravimo principo. Gero viešojo administravimo principas įpareigoja viešojo administravimo subjektą, priimant sprendimą, jame nurodyti faktinių aplinkybių bei teisės normų, kurių pagrindu priimtas sprendimas, visumą (LVAT 2013 m. gegužės 14 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A444-878/2013, 2015 m. rugsėjo 2 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-2760-492/2015).

Administracinių teisinių santykių, susiklostančių tarp privačių asmenų ir valdžios institucijų, ypatumai lemia, kad privatus asmuo juose yra silpnesnioji pusė. Tokia teisinė asmens padėtis lemia, kad santykyje su viešąja administracija kilus neaiškumams, teisė aiškintina jo naudai, siekiant subalansuoti nelygias šalių pozicijas bei garantuoti asmens, kaip silpnesnės šalies, apsaugą. Tiek valdžios institucijos, tiek teismai, siekdami įgyvendinti gero viešojo administravimo principą, užtikrinti žmogaus teisių ir laisvių bei privataus asmens, kaip silpnesnės santykio su viešąja administracija šalies, apsaugą, privalo bet kurioje situacijoje vadovautis fundamentaliais protingumo, teisingumo, sąžiningumo principais, sprendimų priėmimo metu atsižvelgti į susiklosčiusių aplinkybių visumą (LVAT 2013 m. kovo 5 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A552-185/2013; 2013 m. gegužės 14 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A444-878/2013; 2014 m. kovo 4 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A552-385/2014; 2015 m. birželio 26 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1872-552/2015). Iš gero administravimo principo išplaukia, kad valstybės institucijos, priimdamos administracinius sprendimus (vykdydamos valdžios funkcijas), privalo dirbti rūpestingai ir atidžiai, veikti taip, kad administracinėje procedūroje būtų laikomasi visų teisės aktų nuostatų (LVAT 2014 m. kovo 25 d. išplėstinės teisėjų kolegijos nutartis administracinėje byloje Nr. A756-997/2014; 2015 m. sausio 8 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1-502/2015; 2015 m. kovo 26 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-1069-502/2015; 2015 m. rugsėjo 7 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1324-502/2015; 2015 m. liepos 9 d. išplėstinės teisėjų kolegijos nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1245-662/2015).

Komisija pastebi bei pareiškėjos atstovė Komisijos posėdžio metu taip pat pripažino, kad atsakovė, teikdama atsiliepimą šioje ginčo byloje, savo atsisakymą išduoti Leidimą pareiškėjai pagrindė išsamiau ir detaliau nurodytomis aplinkybėmis apie gyventojų skundus dėl pareiškėjos vykdomos veiklos bei policijos pateikta detalia informacija apie iškvietimus pareiškėjos valdomo baro adresu ir tų iškvietimų pasėkoje priimtus sprendimus. Vis dėlto, Komisija, antrindama ir pareiškėjos atstovės Komisijos posėdžio metu išsakytai pozicijai, pažymi, kad LVAT praktikoje išaiškinta, jog kilus administraciniam ginčui dėl individualaus administracinio akto, jį priėmęs subjektas ginčo nagrinėjimo ne teismo tvarka institucijoje ir (ar) teisme negali nurodyti priimto akto motyvų (jei aktas buvo be motyvų), papildyti ar pakeisti akte nurodytus motyvus (LVAT 2014 m. gruodžio 29 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-602-1536/2014, 2016 m. vasario 2 d. nutartis

administracinėje byloje Nr. A-313-146/2016, 2022 m. gegužės 4 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-261-502/2022). Dokumentai, kurie surašomi vėliau negu priimamas atitinkamas administracinis aktas, negali būti vertinami kaip to administracinio akto motyvai (LVAT 2017 m. balandžio 24 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-476-556/2017).

Vadovaujantis aptartu LVAT išaiškinimu, Komisija konstatuoja, kad atsakovės atsiliepime pateikti argumentai, kurie nebuvo nurodyti skundžiamo sprendimo priėmimo metu, negali būti vertinami kaip sprendimo motyvai. Atkreiptinas dėmesys, jog atsiliepime nurodant papildomus motyvus, kuriais nebuvo remtasi sprendimo priėmimo metu, apribojamos pareiškėjos galimybės tinkamai įgyvendinti teisę į gynybą, siekiant nuginčyti skundžiamą sprendimą.

Apibendrinant tai, kas išdėstyta, bei vadovaujantis nurodyta teismų praktika, Komisija konstatuoja, kad skundžiamas sprendimas neatitinka VAĮ nustatytų individualiam administraciniam aktui keliamų imperatyvių reikalavimų, savo turiniu yra neišsamus, aiškiai ir tinkamai nemotyvuotas, dėl to sprendimas naikintinas, o atsakovė įpareigotina pareiškėjos prašymą išnagrinėti iš naujo, priimant naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Komisija taip pat pažymi, kad LVAT praktikoje yra konstatuota, jog teismo (*šiuo atveju Komisijos*) sprendimas, kuriuo buvo panaikintas viešojo administravimo subjekto priimtas aktas dėl to, kad jame netinkamai išdėstyti jo priėmimo motyvai, nereiškia, jog viešojo administravimo subjektas yra įpareigojamas priimti priešingą sprendimą – šiuo atveju viešojo administravimo subjektas gali priimti bet kokį sprendimą (ir tokį patį, koks buvo priimtas anksčiau), tačiau jame turi būti aiškiai nurodyti tokio sprendimo priėmimo teisiniai pagrindai ir motyvai (LVAT 2014 m. sausio 8 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A602-2008/2013, 2014 m. vasario 4 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A602-120/2014).

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 3 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjos UAB „(duomenys neskelbtini)“ skundą tenkinti – panaikinti Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Miesto aplinkos skyriaus 2024 m. gruodžio 3 d. sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl leidimo lauko kavinei“ ir įpareigoti Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Miesto aplinkos skyrių per vieną mėnesį nuo Komisijos sprendimo įsiteisėjimo dienos priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys gali skųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Giedrius Jakubėnas

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Danutė Kulikauskienė

Raminta Ramanauskienė

Svetlana Sinkevičienė